

Газета Західної конференції
Церкви Адвентистів сьомого дня

№156

листопад 2018

ГОЛОС НАДІЇ

Служіння для національних меншин с. 3

«Діти та учнівство» с. 4

Цікаві канікули у Привітному с. 5

Перше християнське реаліті-шоу с. 6-7

**Євангельська програма за участю
гостей з Іспанії с. 2**

Тема номера.

Мирослав Концемал

Євангельська програма за участю гостей з Іспанії

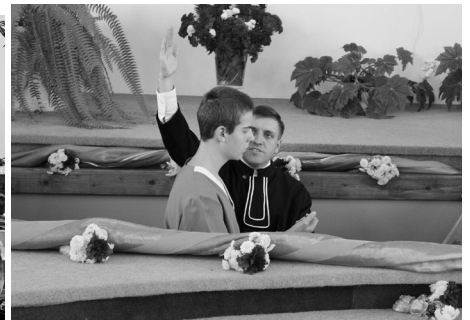
З 3 по 14 жовтня в місті Володимир-Волинському зусиллями місцевої громади церкви Адвентистів сьомого дня та пастора Мирослава Концемала в приміщенні молитовного будинку була організована та проведена євангельська програма під назвою «Християнська психологія». Лекторами виступили подружня пара з Іспанії: Антоніо Дель Піно та його дружина Пілар, кваліфіковані психологи з міста Мадрида. Вони запропонували всім присутнім серію цікавих лекцій про те, як організувати своє життя, про володіння емоціями, як поважати себе, про небезпеку стресу та депресію.

А також лекції про покращення сімейних стосунків.

Перекладачем була Албіна Томенко.

Паралельно у сусідньому місті Нововолинську на дві години пізніше євангелісти проводили аналогічну програму. Весь свій вільний час гості присвячували відвідуванню місцевих шкіл, коледжів та вищих учбових закладів, де в актових залах на них чекали десятки студентів. З великою гостинністю та повагою нас зустрів Володимир-Волинський агро-технічний коледж, в якому до прослуховування матеріалу були долучені викладачі та адміністрація закладу.

По закінченню всіх заходів, на останній зустрічі, братом Антоніо був зроблений заклик до хрещення, на який відгукнулась одна людина. Молодий хлопець виявив бажання укласти завіт з Богом, і 14-го жовтня в приміщенні Молитовного будинку міста Володимир-Волинського відбулося урочисте служіння хрещення. Після основної частини, в момент привітання новонародженого члена Церкви, пастор ще раз звернувся до присутніх із закликом, на який відгукнулося ще шестеро осіб, котрі висловили своє бажання вивчати біблійні уроки для підготовки до хрещення.

Матвій Ярчак

Свято подяки у місті Рожище

Рожищенська громада відсвяткувала свій наймасштабніший День подяки

3 листопада у місті Рожище в домі молитви пройшло Свято подяки. Весь зал був переповнений людьми, які приїхали з різних куточків Волині та інших місцевостей України. На свято завітали гості з Луцька, Пожарок, Привітного, Під-

гаєць, Ковеля, Ківерців, Володимир-Волинського, Торчина.

Святкування проходило у звичному для адвентистської церкви форматі богослужіння, яке складається з 2 частин. Урочистість та піднесену атмосферу підтримував духовий оркестр з громади с. Пожарки, а хористи Луцького хору "Nota heaven" надихали особливим співом. На другій, урочистій частині богослужіння для слави Божої лунало багато духовних пісень та віршів. Чудову змогу прославити Бога своїми талантами мали діти місцевої громади. Також кожен служитель, який завітав на свято, отримав можливість висловити

своє привітання з побажаннями. Після заключної проповіді пастора місцевої громади Анатолія Ярчака усі бажаючі змогли побувати на святковому обіді.

Урочистості відвідали близько 200 гостей – такої кількості людей у Рожищенській громаді не було з часів посвячення молитовного будинку.

Сас Борно та Роберт Біро

Служіння для національних меншин України

У житті кожної громади бувають радісні і сумні дні. Але буває і такий день, коли у серцях присутні водночас ці два почуття, адже закінчення чогось завжди означає початок нового. Таким днем було 22 вересня на угорській території Закарпаття, де один пастор прощався із своїми громадами, щоб передати вартовий пост своєму брату і колезі. Пастор Сикель Едмонд протягом п'яти років служив в угорських громадах Чомонина та Ракошина Мукачівського району, був частиною їхнього розвитку та життя. По закінченню служіння він повіз із собою багато приємних спогадів та любов членів цих громад. Служіння він передав своєму молодому колезі – Сас Борно Сіларду, родом з Румунії, щоби він і надалі тримав високо знамено Істини.

На це урочисте служіння крім місцевих служителів – пастора-пенсіонера Іллі Пірчака з Мукачева та пастора Роберта Біро – приїхали: представник від Західної конференції, обласний пастор Іван Крічфалуші та президент Угорського Уніону Томаш Очаї, які поділились із зібранням цінними та надихаючими вітками з Божого Слова. Були присутні також батьки, родичі та друзі нового служителя. Згодом відбулось рукопокладання Сас Борни у сан пресвітера громади. Урочисто прикрасили служіння угорський та український спів хор з Мукачева а також гостинність міс-

цевих членів церкви, які приготували для всіх присутніх смачний обід.

Через тиждень, 29 вересня, відбулась ще одна важлива для угорських громад подія, на цей раз у Румунії, у місті Клуж-Напока – Другий конгрес румунських угорців під гаслом «Христос гряде!». На цьому конгресі були присутні близько 1300 адвентистів, приїхали офіційні представники з Угорщини, Сербії, Чехії та Словачії, був присутній і запам'ятовується своєю емоційною і актуальною проповіддю секретар Інтер-Європейського дивізіону, директор Центру етнічних меншин, брат Модьороші Барна. Але особливо піднесеним і урочистим цей конгрес зробила та обставина, що це був водночас і з'їзд численних хороших колективів, ансамблів та музичних груп з усієї Румунії. Загалом за весь день Конгресу було виконано близько 40 різноманітних музичних номерів. Від угорських громад Закарпаття представниками на цьому Конгресі були служителі Ілля Пірчак, Роберт Біро та Сас Борно. Коротке слово представлення мали представники з кожної конференції та уніону, після звернення представника з Закарпаття сольний номер на трьох мовах виконала сестра Пірчак Сусанна з Мукачева. Приємно відмітити, що представники від Західної конференції мали змогу переговорити з керівниками Румунського уніону та адвентистських видавництв

у Румунії та Угорщині і отримали запевнення, що отримають допомогу та підтримку для продовження служіння духовним потребам угорськомовному населенню, що проживає на Закарпатті. Були представлені також угорські шкільні і дошкільні заклади у Румунії, видавництво, теологічний інститут у Бухаресті та масштабний проект адвентистської лікарні, яку наша Церква планує заснувати у румунському місті Тиргу Муреш. Другий конгрес румунських угорців транслювався наживо по румунському телеканалі Надія (Speranta TV). Всі учасники отримали пам'ятні футболки, магнітики та ручки з емблемою з'їзду, книги, а ще більше радісних емоцій і нове натхнення для служіння Господу і ближнім не залежно від національності чи мови.

Наступного дня для угорських служителів у румунському місті Турда були проведені важливі семінари, спікерами яких були президенти Угорських Конференцій – Придунайської - Ос Форкош Ерно та Притиснянської – Гедьеш Горват Гийза. Служіння розпочалось молитвою Роберта Біро із Закарпаття та духовним надхненням Томаша Очаї, президента Угорського Уніону.

Після обіду для служителів була організована цікава екскурсія у соляні копальні та печери Турда.

Виконуючи місію

Олена Рябенко

“Діти та учнівство”

З 25-29 жовтня у Києві відбувалось навчання лідерів по програмі «Діти та учнівство». Проводив програму Дон Мак Лафферті, пастор та батько трьох дітей. Зустрічі проходили під натхненням Святого Духа, це відчувалось у єднанні лідерів служіння уніону. Проводились молитовні години, і ми надихались проповідями пастора Дона. Слова його були простими та доступними. Відбувались молитовні прогулянки із застосуванням прочитаного уривка з Біблії. Це було поєднання теорії і практики, адже всі, хто переймав ті настанови, були задіяні у подальших служіннях. А їх було чимало: зустріч суботи в церкві АСД

на Подолі, вечірнє суботнє служіння в ЛДЦ та вечори відродження. Об'єднавшись у групи хвали, прославлення, подяки Богові, учні цього семінару, які приїхали з різних міст України.

Що ми даємо нашим дітям? Розваги, програми, християнські школи. А яка роль батьків? В решті-решт, як батьки, ми відокремлюємо їх від себе. Мовляв, нехай вчитель суботньої школи з ними займається, чи директор християнського табору чи наставник. А результати печальні, бо коли наші діти підростають, вони перестають ходити у церкву і живуть «своїм» життям.

Хто повинен бути головним героєм для наших дітей? Дон Мак Лафферті підкреслює, що це мають бути – БАТЬКИ. Тому недаремно він розпочинає свої семінари з історії Авраама. Що бачив його син, коли вони міняли місце проживання? Які досвіди з Богом чув син від

свого батька? Як взаємовідносини Бога і Авраама вплинули на його сина? Яке місце займало сімейне богослужіння у родині?

Велике значення пастор Дон надавав можливості усім дітям брати участь у вивченні Біблії. Діти могли бути б учасниками біблійної історії вплетеної у саму проповідь. Також можуть брати участь в інсценуванні або ж просто прочитати вірші з Біблії.

Дон Мак Лафферті - це людина молитви. Тому щоранку підносив молитви за лідерів цієї програми «Діти та учнівство» в Україні, які в подальшому зможуть заохотити до впровадження цієї програми в наших сім'ях. Програма розроблена комплексно: 12 уроків для батьків і 24 уроки для батьків з дітьми, які направлені на знаходження підходу до сердець дітей.

Хай Дух Святий запалить наше серця для відродження в наших сім'ях і громадах!

Світлана Климовець

Канікулярна школа для підлітків

У вирі буденного життя ми часто не помічаємо, що наші діти вже подорослішали. На їх свідомість мають великий вплив однокласники та друзі поза церквою. Вони, намагаючись завоювати авторитет однолітків, на жаль, часто використовують методи, які ідуть в розріз із християнськими цінностями. Лукавий намагається вплинути на свідомість наших дітей. Адже знає, що саме вони повинні нести світло Слова Божого в останній час.

З метою збереження сімейних цінностей, фізичного та духовного розвитку підлітків в громаді Ковель-1 відбулася канікулярна школа. З 28 жовтня по 3 листопада проходили заняття з хлопцями віком 12-15 років.

На цьому заході обговорювались такі важливі питання: стосунки з батьками та однокласниками; вплив друзів на формування духовного стану підлітків; здоров'я юнаків та фізіологічні зміни, що відбуваються у підлітковому віці; вплив шкідливих звичок на здоров'я та свідомість молодих людей (алкоголь, тютюнопаління та наркотики); дошлюбні стосунки у світлі Біблійної істини.

Зустрічі відбувались у цікавій невимушеній атмосфері. Чоловіки, що проводили заняття, мали змогу поділитись власним досвідом. Було

проведено багато майстер-класів та цікавих ігор. Особливі Божі благословіння організатори відчули, коли планували заняття у фітнес-клубі. Відповіддю на молитви була згода власників спортивного закладу “Аперкот” та тренера Павла, що люб'язно погодились провести мастер-клас безкоштовно!

Керівництво дитячого відділу хоче виразити свою вдячність усім, хто допомагав і брав участь у підготовці та проведенні канікулярної школи.

Орися Гаврилук, Владислав Назар

Цікаві канікули у Привітному

Церква Адвентистів сьомого дня села Привітне Локачинського району Волинської області на осінніх канікулах провела канікулярну школу для дівчаток. «Канікулярку» відвідувало 16 дітей.

Ця програма для дівчаток тривала 3 дні, кожного дня проводилися майстер-класи з випічки, заплітання волосся та етикету.

Також кожного дня розповідалися цікаві та захоплюючі історії з

Біблії, і в кінці кожної пастор громади Тополевський Ігор Ярославович робив практичний і актуальний для молодих людей підсумок до кожної історії.

Тетяна Мацюк

«Щасливе місто» у Ковелі

У місті Ковель 10-11 листопада відбулась підліткова християнська зустріч учасників табору «Щасливе місто». Ця подія зібрала підлітків з Волинської області. Загалом на зустрічі було присутньо 90 осіб.

В суботу молоді хлопці та дівчата віддавали хвалу Богу, натхненно та щиро прославляючи Його в піснях. На тематичних зустрічах, які відбувалися по класах, підлітки могли віднайти для себе відповіді на питання, які хвилюють їх у повсякденному житті. Ці уроки проводили в цікавій формі. Спілкування продовжилось за смачною вечерею, де підлітки мали змогу поспілкуватися один з одним і пригадати веселі часи, проведені в таборі «Щасливе місто». Разом з наставниками вони продовжили обговорювати питання на різну тематику, яка хвилює сучасну молодь. Сподіває-

мось, що почуті слова залишаться в цих юних серцях і допоможуть їм визначити пріоритети в їхньому подальшому житті. Пізніше молоді люди змогли відчути гостинність Ковельської громади, ночуючи в теплих, затишних домівках братів та сестер.

Наступного дня підлітки брали участь у захоплюючому сіті-квесті. Адже молоде покоління повинне не лише знати істину, але й допомагати зростати духовно іншим. На цьому заході молодь могла поділитись своєю радістю з іншими, подарувати тепло своїх обіймів та посмішок. Було роздано понад 100 кульок та дитячих Біблій. Перехожі, яких зустрічали підлітки отримували духовну літературу, а також цукерки, міняючи їх на цигарки, тим самим проповідуючи здоровий спосіб життя. Людям похилого віку було роздано 100 пачок різноманітних круп. В цей день було дуже холодно, і ми намагалися зігріти перехожих не лише своїми обіймами, але й гарячим чаєм, якого в цей день було роздано 30 літрів.

Молоді хлопці та дівчата вкотре переконались, що з Богом набагато краще відпочивати. З Ним можливо весело провести час з користю для суспільства.

Після закінчення заходу кожен бажачий міг поділитися своїми думками і враженнями, тим самим збудовуючи віру один одного і мотивуючи один одного до подальшого духовного розвитку. Підлітки відчули дію Святого Духа, який впливав на серця всіх учасників зустрічі.

Хочемо висловити подяку усім, хто допомагав і брав участь у підготовці і проведенні цієї зустрічі. Хто створив чудову атмосферу дружби і любові. А найбільше дякуємо Богові за благословенно проведений час.

P.S. З Ісусом життя яскравіше!

Олександр Коропець

Перше християнське реаліті-шоу за сценарієм Ісуса Христа

З чого все почалося

Цей оригінальний проект має назву «Хочу додому». Суть проекту полягає в тому, що ми знімали перше християнське реаліті-шоу за сценарієм Ісуса Христа. Тобто, як описано в Євангелії від Марка в 6 розділі, у 8 вірші, де Ісус посилає апостолів проповідувати і їм каже, щоб вони не брали ні торби, ні грошей, ні додаткового одягу, а йшли проповідувати. І раз Ісус так сказав – то у чому сенс, яка причина робити саме так? Ми мали знайти відповідь у програмі, чому саме так Христос сказав робити, і що з цього вийде — як людина може прожити без грошей, без їжі, без додаткового одягу, та ще й пройти цей шлях.

Ми мали знімальну апаратуру і Біблії на продаж. Тобто, ми мали продавати Біблії і жити на ці кошти. Нас було троє: оператор і двоє ведучих, я і Юрій Матвійчук. Ми хотіли, щоб було все по-чесному. Навіть з відеооператором, який усе це знімав. Він погодився їхати з нами на тих самих умовах, тобто, він переживав усе те, що і ми.

Коли ми виїжджали зі Львова, то заправили 10 літрів дизпалива в наш «Мерседес Спринтер», взяли із собою по півтора літра води, ну, і ще – документи. Та й то виявилось в процесі, що хлопці не взяли паспортів, і ми мали деякі труднощі на блокпостах в Донецькій області.

А так, не брали ні телефонів, ні запасного одягу, ні грошей, ні кредитних карток, ні змінних шкарпеток, ніяких засобів гігієни, ні футболок. Як були одягнуті — так і поїхали. В сандалях, бо у Біблійно-

му уривку говориться про сандалі, тож ми символічно придбали собі однакові сандалі і однакові футболки «Хочу додому» для ведучих.

Міста і містечка

Проект зайняв 13 днів. Почався він дуже сумно у Львові, ми торгували в одному дуже людному місці, але чомусь продажі не йшли абсолютно. До речі, в нас були дорогі Біблії — по 200, 300, 500 гривень! Люди не купували, і ми ледве виїхали зі Львова. Та один православний священник в нас купив Біблію і ще 20 гривень нам пожертвував. Це був наш перший заробіток. Наша перша заправка була на 100 гривень. Ми мали їхати по периметру України, але достеменно не знали свого маршруту.

Це — різні містечка, які траплялися на нашому шляху. Перше велике місто, яке нам трапилося, це Коростень, ми там в суботу ночували. Потім — Чернігів, а у Чорнобиль нас не пустили, бо ми не мали спеціальних дозволів на це. Київ ми проминули, були у Харкові. На Сході, взагалі, заблукали і ледь не заїхали, куди не потрібно, аж до табличок на полях з написами, що там заміновано. До самого Донецька трохи не доїхали. Зате нашим воїнам подарували цілий ящик Біблій.

Біблій мали багато, на декілька тисяч гривень, але там були не тільки Біблії, а й інша література, і твори Еллен Уайт. Після поїздки ще залишилися гроші, дезодорант, шампунь і ще деякі речі, які нам подарували.

Зараз вийшло чотири серії нашої програми, яка розміщена в Ютубі на «Logos TV».

Перші досвіди

У перший же день Бог дав нам переконатися в дієвості Його обітниць. Коли ми приїхали в Шацьк, то

були трохи втомлені, і наша віра підупала, тому що люди не купували Біблій. Приїхали на озеро Світязь, морально готували себе, що треба буде спати на лавці або в машині між книгами. Прийшли до озера, і там я зустрів свою знайому, яка живе в цьому регіоні. Просто, серед тисяч людей випадково на пляжі так сталося, що вона мене побачила, впізнала і запросила додому. Ми переночували неначе в царських оселях, і її сім'я у нас купила Біблію. Вони подарували нам карту України і ліхтарик.

Ми побачили, що Бог турбується про людей, які живуть і працюють на його умовах, ми це перевірили на собі. Плануючи поїздки, ми також не взяли із собою запасного колеса, бо ми вірили, що у кризовому випадку нам вистачить грошей, щоб залатати дірку або купити нове колесо. Не випробовували Бога, а просто вірили, що так все вийде. Проте автомобіль жодного разу не зламався, не було ніяких проблем, ми не хворіли. Воду не купували, набирали в людей чи в криницях. Благословенно — це правильне слово в цій ситуації.

Найважче — це зберегти віру у скрутних ситуаціях, коли не дуже купували Біблії, коли втома, тому що постійно їдеш на автомобілі і стаєш у незнайомих містах.

За принципом Ісуса в суботу ми мали бути в церкві. Перша ночівля в нас була в Коростені, там дуже класний пастор. Ми приїхали в місто і не хотіли нікого «напрягати» своєю присутністю. Знайшли церкву, зупинились і кажемо: «Якщо хтось нас запросить, то ми погодимось переночувати, а якщо ні, то ми спокійно ночуємо в машині, і нема проблем». Але пастор вийшов до нас з хати, бо він живе біля церкви, і прийняв нас, нагодував, спати положив — все чудово було.

Олександр Коропець

Перше християнське реаліті-шоу за сценарієм Ісуса Христа

Одну ніч ми ночували в філії ADRA, це – Адвентистське агентство допомоги і розвитку (в Слов'янську). А найбільший наш продаж був в Санаторій «Десна», ми попросили директора, щоб він дав нам можливість зробити оголошення, щоб продавати книги, і він дав такий дозвіл. І люди купили багато книг, а ми за рахунок цього масштабного продажу проскочили Схід, бо там було складно з продажами.

Були інші, трохи смішні історії. Коли ми приїхали до Миколаєва, вже починалася субота, і ми попросилися на нічліг. Сторож нам каже: «Я виперу ваш одяг». А там був робочий одяг, і він дав нам якісь порвані футболки і штани, а наш одяг випрала.

Ми були в п'ятницю в цьому одязі на служінні, і пастор дивився на нас зі здивуванням і не вірив, що ми пастори зі Львова, і, напевно, подумав, яка то біда у Львові. А нам було класно, хоч ми й виглядали як «бомжі», ми були щасливі, бо так хотілося побути на служінні, Слово Боже почути.

Божі обітниці в дії

Я пишаюся своєю країною, вона така велика, різноманітна, мальовнича, і в нас люди за 500 гривень купували Біблію під час кризи, а деякі і по дві Біблії купували! Я взагалі на початку не вірив, що в нас щось куплять, коли ми обговорювали цей проект, я говорив, що в наш час це неможливо, бо ціна висока, та й нецікава людям Біблія.

Припустімо, людина вийшла і йде собі на роботу або у справах, і часто не має при собі 500 гривень на такі витрати. Тобто, що мало статися? Людина мала зацікавитися Біблією, і вона мала взяти з собою 500 грн на книгу. Так ставалося, що люди мали. Однозначно, завжди було видно Боже провидіння.

У Миколаєві нам ще подарували шампунь, і ми мали чим помитися, але потім виявилось, що це гель для душу, але то нічого. Нам ще подарували дезодорант, і ми взагалі шикували. Це була така радість. Але була одна особливість, що коли ми їхали, і на будь-якому етапі поїздки нас питали, що нам потрібно, ми напевно навіть не могли сказати, нібито в нас все було, хоча нічого не було. Але я зрозумів один такий момент, що Бог віруючій людині дає достаток і щастя незалежно від суми грошей, кількості речей і майна, які вона має.

Ми заробили, і пізніше придбали телефон, але в нас була домовленість телефонувати тільки додому. Та й не хотілось нікуди дзвонити, в нас була така душевна рівновага і душевний спокій. Телефон тільки відволікає, постійно приходять повідомлення – групи у Вайбері чи в Інстаграмі, мільйон питань. І я зрозумів, які щасливі люди були апостоли, що вони не мали Вайбера та Інстаграма. Вони концентрувалися на основному.

Це змінило моє життя

Ми плануємо зробити 13 серій програми «Хочу додому», з мальовничими пейзажами України, з нашими діалогами, з нашим побутовим життям. Ми не мали на меті створити якісь прецеденти, які будуть цікаві для глядача, скандали чи щось таке, постановок ніяких не робили. Як жили, так і знімали.

До цього проекту мене часто питали, чи я довіряю Богу, чи я по-

кладаюся на Нього, і я завжди казав, що так. Я зараз розумію, що в тих випадках я говорив не зовсім правду. Тепер я став більше довіряти Богу. Це не означає, що треба стрибати з парашутом або робити інші безглузді моменти, а це означає, що коли ти вірний Богові і живеш по його заповідям, згідно Слова Його, працюєш на славу Його, то Він благословить тебе однозначно.

Ти можеш мати малу зарплату, але в тебе не хворіють діти, можеш жити в однокімнатній квартирі, але тобі вистачить на трьох чи чотирьох людей. Бог дає щось таке в розум людини, не впишає насильно, але дає спокій, мир і задоволення. Дорогі автомобілі, потужний рахунок в банку, право власності на якусь нерухоме майно – все це не дає спокій і мир, але тільки Бог може дати його.

«Візьміть ярмо моє на себе» – це звучить так страшно, але воно не тяжке, воно нормальне, і апостолам добре жилося. Ми часто думаємо, що вони страждали чи мучилися, але я впевнений, що вони завжди раділи, і в них були прикольні моменти в житті, може, вони і не описані в Писаннях, але думаю, вони були. Навіть коли нам чогось не вистачало, ми не втрачали бадьорого духу у нашій поїздці, думаю, і вони так само. Коли ми прали одяг, коли шкарпетки сушилися на двірниках авто, було весело.

Сподіваюсь, що ті люди, які побачать нашу програму, захочуть бути ближче до Бога.

Остання сторінка

ЗИМОВИЙ СІМЕЙНИЙ ВІДПОЧИНОК В ШАЯНАХ (ЗАКАРПАТТЯ)

З 11 ПО 14 СІЧНЯ
«РАЙСЬКЕ МІСТЕЧКО»
ТІЛЬКИ «ТИ» І «Я»

Вартість перебування
(проживання + харчування)
1500 грн. з людини
Кількість місць ОБМЕЖЕНА !!!
РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ВНЕСОК
500 ГРИВЕНЬ

На Вас чекає:

- ❖ ОКРЕМА ТЕРИТОРІЯ (4 КОТЕДЖІ З ПАРКОВКОЮ)
- ❖ ХРИСТИЯНСЬКА ДРУЖНЯ АТМОСФЕРА
- ❖ СМАЧНІ ВЕГЕТАРІАНСЬКІ СТРАВИ
- ❖ СПІЛКУВАННЯ БІЛЯ КАМІНУ
- А також насичена програма (у проектах бере участь кожен член сім'ї)
- ❖ КОНКУРСИ ТА ІГРИ (РОЗВАЖАЛЬНІ, ПСИХОЛОГІЧНІ)
- ❖ МАЙСТЕР КЛАСИ
- ❖ ТЕМАТИЧНА ВЕЧІРКА
- ❖ ПРОГУЛЯНКИ БІЛЯ ОЗЕРА «СИЛОАМСЬКА КУПАЛЬНА»

Реєстрація за телефонами +38 (066) 31 22 372 , +38 (093) 84 87 433 (Viber, Telegram)

Керівник Сімейного Відділу Західної конференції - Олена Рябенко

НАСТУПНІ ПОСЛУГИ:

ВІДВІДУВАННЯ САУНИ

ЕКСПУРСІЯ НА КІННУ ФЕРМУ

ТЕРМАЛЬНІ ВОДИ
с.Велятино (7км)

ЛИЖНИЙ СТУСК (з
інструктором)

Канікули, які запам'яталися

„Голос Надії“ - газета Західної конференції Церкви Адвентистів сьомого дня.

Засновник - Церква Адвентистів сьомого дня. Свідцтво про реєстрацію - РВ №345 від 4.10.2002 р.

Відповідальний за випуск - директор Відділу інформації ЗК Сергій Литовченко s.lytovchenko@adventist.ua

Редакційна колегія: Василь Чопик, Віталій Шевчук, Микола Рябенко, Сергій Литовченко

Редактор, коректор, компютерна верстка і дизайн - Марія Власюк

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати надіслані матеріали

Газета є некомерційним неприбутковим виданням, що видається і розповсюджується за пожертви

Адреса редакції: м. Львів, вул. І. Багряного, 36а, тел. 237-12-13. Для листування: 79041 м. Львів, а/с 6241

Друк: ФОП Прокопчук С.А.

Наклад 600 примірників